Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26346
Copyright: Admont, Benediktinerstift

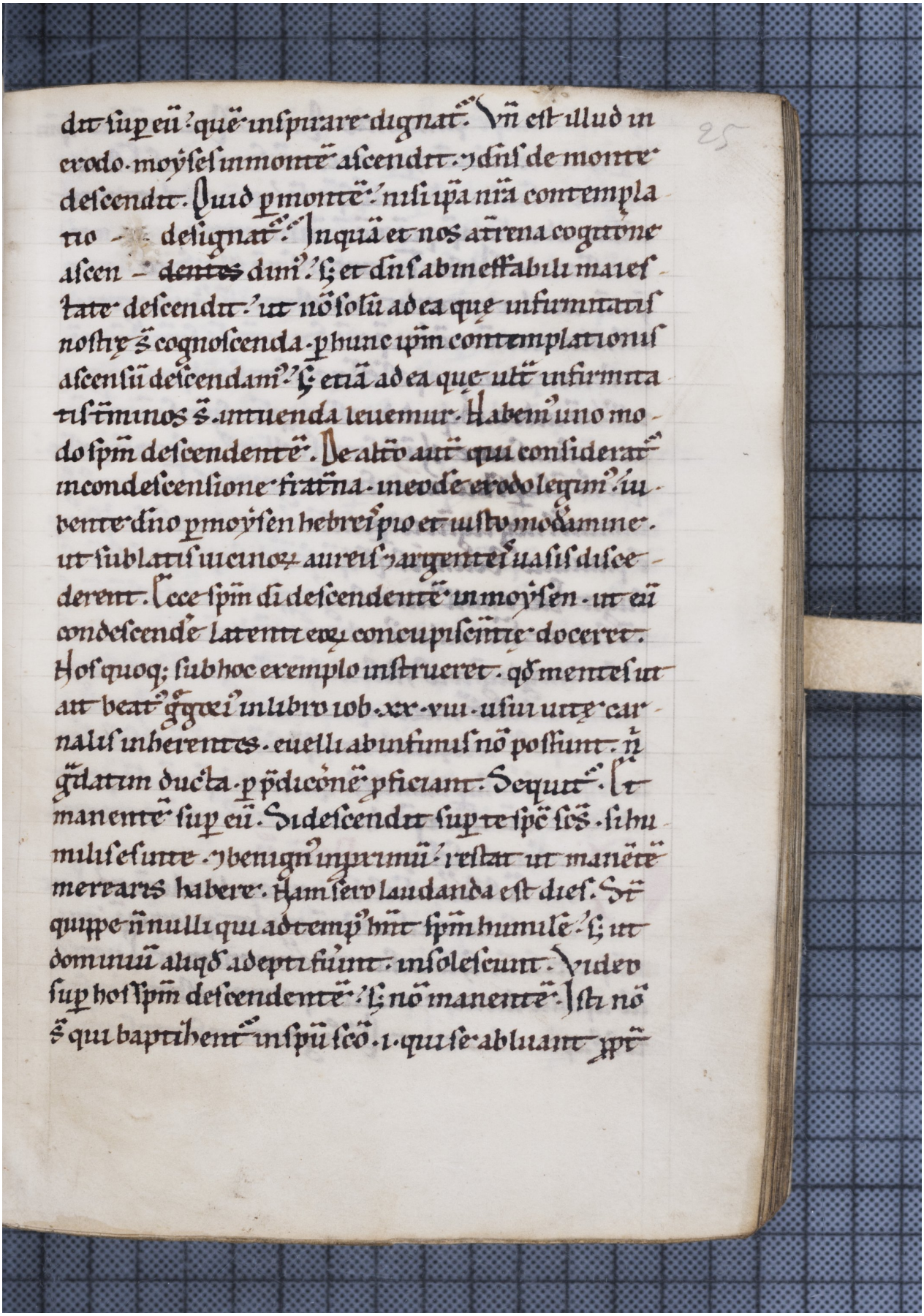

dit sup eū: quē inspirare dignat. Vnde est illud in
exodo. moysēs in montē ascendit. ydis de monte
descendit. Quid p monte: nisi ipa nra contempla
tio designat: Inqua et nos aerena cogitione
ascen- ~~dentes~~ dim: si et dis ab ineffabili maiestate descendit: ut nō solū ad ea quē infirmitatis nostre s cognoscenda. p hunc ipm contemplationis ascensū descendam: si etiā ad ea quē ut infirmitatis timinos s. intuenda leuemur. Habem uno modo spm descendentē. De alio aut qui considerat incondescensione fratna. in eo de exodo legim: iubente dno p moysen hebreis pio et iusto modo munere. ut sublatis iucunq; aureis argenteis uasis discederent. Ecce spm di descendentē in moysen. ut eī condescende latenti eq; concupiscentie doceret. Hos quoq; sub hoc exemplo instrueret. qd mentes ut ait beat gregorī in libro iob. xx. viii. usui uite carnalis inherentes. euelli ab infimis nō possunt. n gradatim ducta. p pdicōnē pficiant. Sequit. Et manentē sup eū. Si descendit sup te spē sēs. si humilis es uite. y benign in primis: restat ut manētē merearis habere. Iam seio laudanda est dies. Et quippe ñ nulli qui ad tempus hnt spm humile: si ut dominum aliqd adepti fuerint. insolescunt. Video sup hos spm descendentē: si nō manentē. Isti nō s qui baptizent in spū scō. i. qui se abluant ipē